

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **V Invest Development s.r.o.**, se sídlem Walterovo náměstí 329/3, Praha 5, zastoupen JUDr. Jaroslavem Novákem, Ph.D., advokátem se sídlem Mezibranská 1579/4, Praha 1, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Pražská správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Trojská 1997/13a, Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2020, č. j. 42013/1683378/20/013/301/Paz, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 1. 2021, č. j. 10 Ad 12/2020-32,

takto:

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) brojil proti shora označenému rozhodnutí žalované ve věci žádosti žalobce o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

[2] Městský soud řízení o žalobě napadeným usnesením zastavil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobce v patnáctidenní lhůtě stanovené v usnesení ze dne 8. 12. 2020, č. j. 10 Ad 12/2020-22, nezaplatil soudní poplatek za řízení o žalobě.

[3] Odmítl tak tvrzení žalobce obsažené v podání ze dne 21. 12. 2020, dle kterého mu byl přílohou datové zprávy doručen pouze formulář pro zaplacení soudního poplatku

vylepením kolků, ale nikoli samotné usnesení s výzvou k jeho zaplacení. Poukázal přitom na obsah soudního spisu. V potvrzení o dodání a doručení do datové schránky, připojeném k č. l. 23 soudního spisu, městský soud do části „Identifikace písemností“ vyplnil mimo jiné písemnost „10/01,-22 usnesení (22)“. V automaticky generované části „Doručované písemnosti“ je uveden mimo jiné soubor „10Ad_12_2020_3.pdf“, jenž označuje ono usnesení, které má podle spisového přehledu právě pořadové číslo 3. Městský soud si nadto ze svého oddělení elektronické komunikace vyžádal datový soubor, jenž zástupce žalobce obdržel do své datové schránky. Rovněž tímto způsobem ověřil, že k datové zprávě připojil dokumenty označené jako „10Ad_12_2020_3.pdf“ (usnesení ze dne 8. 12. 2020), „10Ad_12_2020_5.pdf“ (příloha pro vylepení kolkových známek) a „10Ad_12_2020_4.01.pdf“ (poučení o složení senátu a výzva ke sdělení, zda žalobce souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání).

[4] Z výše uvedeného městský soud dovodil, že výzva k zaplacení soudního poplatku (usnesení ze dne 8. 12. 2020) byla žalobci doručena dne 17. 12. 2020 a poslední den lhůty pro zaplacení soudního poplatku připadl na pondělí 4. 1. 2021. Žalobce ve stanovené lhůtě ani později soudní poplatek nezaplatil.

II. Kasační stížnost

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a navrhnul, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Dle stěžovatele nebylo k datové zprávě, která mu byla doručena dne 17. 12. 2020, připojeno usnesení ze dne 8. 12. 2020, ale pouze formulář pro zaplacení soudního poplatku vylepením kolků. Zástupce stěžovatele proto dne 17. 12. 2020 telefonicky požádal o zaslání usnesení, aby mohl zajistit úhradu soudního poplatku. Bylo mu sděleno, že soud běžně posílá písemnosti samostatně více datovými zprávami, a usnesení mu proto doručí později.

[7] Stěžovatel dále tvrdí, že ani do 21. 12. 2020 městský soud usnesení nedodal, a proto jeho zástupce téhož dne písemně požádal o zaslání usnesení (toto podání soud eviduje na č. l. 25 spisu). Na zadní straně tohoto listu soud vyznačil, že usnesení opětovně vypravil. Stěžovatel ani jeho zástupce jej však neobdrželi.

[8] S ohledem na absenci doručení usnesení ze dne 8. 12. 2020 nepočala stěžovateli běžet lhůta pro úhradu soudního poplatku, nebyl rovněž poučen o následcích jeho včasného neuhrazení, a městský soud proto napadené usnesení o zastavení řízení vydal v rozporu s § 9 odst. 1 a 3 zákona o soudních poplatcích. Teprve dne 20. 1. 2021, kdy zástupce stěžovatele nahlédl do soudního spisu, se seznámil s obsahem usnesení ze dne 8. 12. 2020, a šlo tedy o skutečný den doručení usnesení. Stejného dne stěžovatel soudní poplatek uhradil, a jedná se proto o úhradu včasnou.

[9] Postup městského soudu je dle stěžovatele přepjatě formalistický ve smyslu judikatury Ústavního soudu, neboť nezohlednil stěžovatelovu zjevnou snahu o doručení usnesení ze dne 8. 12. 2020. Tímto přepjatě formalistickým postupem došlo k zásadnímu zásahu do práv stěžovatele, neboť lhůta k podání žaloby v mezidobí uplynula, a byla mu tak odebrána možnost soudní ochrany.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla

podána včas a osobou oprávněnou. Poté přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů a ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[11] Dospěl přitom k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[12] V případech, kdy městský či krajský soud řízení zastaví, lze v kasační stížnosti účinně namítat pouze důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení, jak správně učinil stěžovatel.

[13] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka ke jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“ Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“ Lhůta určená soudem k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve znění účinném od 30. 9. 2017, je propadná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19).

[14] Stěžovatel namítá, že usnesení ze dne 8. 12. 2020, které mu mělo být doručeno jako příloha datové zprávy ze dne 17. 12. 2020, mu doručeno nebylo, neboť k této datové zprávě byl přiložen pouze formulář pro zaplacení soudního poplatku vylepením kolků. Takové tvrzení však nemá oporu ve spise městského soudu ani v dalších podkladech, které si kasační soud od městského soudu vyžádal.

[15] K písemnosti na č. l. 23 soudního spisu je přiloženo potvrzení o dodání a doručení do datové schránky zástupce stěžovatele, ve kterém je v kolonce „Identifikace písemností“ mj. uvedeno „10/01,-22 usnesení (22)“ a v kolonce „Doručované písemnosti“ pak „10Ad_12-2020_3.pdf“, u kterého je rukou připsána poznámka „usn.“. To odpovídá číslování spisu, neboť dle spisového přehledu je dané usnesení právě třetí písemností založenou ve spisu.

[16] Ve spise městského soudu je založeno i podání zástupce stěžovatele ze dne 21. 12. 2020 (č. l. 25), přičemž na zadní straně listu je nejprve poznámka „23. 12. 2020 – vypraveno opětovně usnesení“, která je však přeškrtnuta, a také další poznámka „11. 1. 2021 – nevypraveno – bylo vypraveno 17. 12. 2020“. V přípisu adresovanému Nejvyššímu správnímu soudu, který městský soud zaslal společně se soudním spisem, městský soud uvedl, že přeškrtnutý záznam vznikl nedopatřením.

[17] Spis městského soudu rovněž neobsahuje žádný záznam o tom, že by stěžovatel dne 17. 12. 2020 telefonicky hovořil se zaměstnancem či zaměstnankyní soudu. V přípisu doručeném Nejvyššímu správnímu soudu společně se soudním spisem městský soud uvedl, že žádný ze zaměstnanců soudu se zástupcem onoho dne nehovořil a že zasílání písemností ve více zprávách by bylo zcela nesmyslné, vedlo by k chybám a bylo by administrativně zatěžující.

[18] Jak vyplývá z kopie e-mailu ze dne 11. 1. 2021 (č. l. 27 spisu městského soudu), soudce městského soudu si vyžádal od oddělení elektronické komunikace zaslání datové zprávy ze dne 17. 12. 2020, a to včetně příloh. Kromě kopie e-mailu jsou v soudním spise založeny i vytištěné přílohy původní datové zprávy (usnesení ze dne 8. 12. 2020 je na č. l. 28).

[19] Za účelem ověření obsahu těchto příloh si zaslání této datové zprávy na CD nosiči vyžádal i Nejvyšší správní soud. Z obsahu datové zprávy i jejích příloh pak kasační soud ověřil, že odpovídá obsahu soudního spisu a že obsahem přílohy označené jako „10Ad_12-2020_3.pdf“ bylo právě usnesení ze dne 8. 12. 2020, obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku.

[20] Platí tedy, že usnesení obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku bylo stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručeno do datové schránky zástupce dne 17. 12. 2020. Patnáctidenní lhůta stanovená tímto usnesením počala běžet dne 18. 12. 2020 a uplynula v pondělí dne 4. 1. 2021. Městský soud proto postupoval správně a v souladu se zákonem, pokud napadeným usnesením ze dne 13. 1. 2021 řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil. Takový postup nelze označit za přepjatý formalismus, ale za postup odpovídající zákonu, konkrétně zákonu o soudních poplatcích a soudnímu řádu správnímu.

[21] Na tom nic nemění ani skutečnost, že stěžovatel dne 20. 1. 2021 soudní poplatek zaplatil. Jak kasační soud vysvětlil výše, usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 17. 12. 2020, nikoli dne 20. 1. 2021, a nejednalo se proto o včasné uhrazení soudního poplatku.

[22] I kdyby Nejvyšší správní soud přesto připustil, že usnesení ze dne 8. 12. 2020 obsahující výzvu k uhrazení soudního poplatku nebylo stěžovateli v datové zprávě dne 17. 12. 2020 skutečně doručeno, jak namítal v kasační stížnosti, pak si ovšem musel být celou dobu vědom, že soudní poplatek, splatný již okamžikem podání žaloby [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích], nezaplatil. Pokud pak v kasační stížnosti tvrdil, že dne 17. 12. 2020 městský soud telefonicky kontaktoval, pak si ve stejný den musel být vědom i toho, že soud vydal usnesení vyzývající k zaplacení soudního poplatku, a nic mu nebránilo poplatek rovnou uhradit, namísto toho, aby vyčkával až do dne 20. 1. 2021, kdy nahlížel do spisu městského soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Nejvyšší správní soud nezjistil ani žádný důvod pro zrušení napadeného usnesení z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl tedy kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[24] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalované, které by jinak jako úspěšnému účastníku právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu